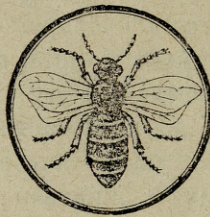

СРПСКИ ПЧЕЛАР

ИЛУСТРОВАН ОРГАН „СРПСКЕ ПЧЕЛАРСКЕ ЗАДРУГЕ“

ЗАШТИТНИК ЛИСТУ: *Сартајна стр 183*

Његова Светост Патријарах српски
Георгије Бранковић

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Јован Живановић

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Иван Маширевић

Бр. 1.

Чланови оснивачи и редовни чланови I. реда „Српске пчеларске задруге у Руми“ добивају лист бесплатно, иначе цена је листу на годину 4 Круне или 5 динара.

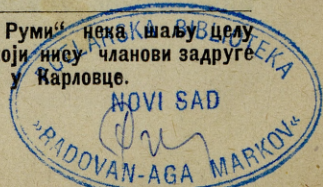
Година
VI.

Пчеларски конгрес.

Приближује се ето час пчеларске изложбе у Вуковару. Већ се унапред радујемо уживању, што ће нам га та пчеларска изложба пружити, јер ће на истој бити изложен мар и труд наших врлих пчелара, који се од ситне пчелице научише устрајном раду, марљивости и чедности. Значајна је наша мудра ријеч: „Лијенчино, пођи к мраву, па се научи узтрајности, а пчелици, да се научиш марљивости!“ Већ ради красних ових својстава, која пчелар из рада ситних пчелица црпе, морао би свакако прионути уз пчеларење, немо ли пак с тога, што нам оно пружа већу корист, но и једна грана господарске привреде.

С радошћу дакле очекујемо час свечаног отворења пчеларске изложбе, ну још се већма радујемо састанку хрватских и српских пчелара у домовини, који се пригодном пчеларске изложбе уприличује, а радујемо се с тога,

Сви чланови „Српске пчеларске задруге у Руми“ нека шаљу у целу чланарину истој задрузи у Руму; само претплатници, који нису чланови задруге могу претплату шиљати на уредништво „Срп. Пчелара“ у Карловце.

што ћемо том пригодом на окупу видјети понајбоље наше пчеларе из свих крајева лијепе нам домовине, који ће амо похрлити, да у братском колу и загрљају прозборе и вијећају, како би умно пчеларење удомили у добром нашем народу, кому треба помоћи да на очинској груди, која му је драга и света, јер ју је натопио потоцима своје крви, борећи се: „за крст частни и слободу златну“.

Кадно је недавно наше пчеларско друштво разаслало своју окружницу и запитало пчеларе у домовини, би ли упутно било, да се пригодом пчеларске изложбе обдржава и састанак хрватских и српских пчелара, стигао је са свих страна једногласан одговор, да је не само упутно, по управо и нужно, да се тај састанак одржи. Тај једногласни захтјев наших пчелара осоколио је вуковарско пчеларско друштво, те је закључило, да за трајања пчеларске изложбе уприличи и *први састанак* хрватских и српских пчелара.

Већ сама пчеларска изложба биће огледалом марљивости и устрајна рада наших личних пчелара без разлике вјере и народности; она има бити доказом, да у раду за народ имамо радити заједнички тер у слози и љубави, јер је тај народ крв наше крви, па с тога свима једнако мио и драг. У осталом слози и љубави упућује нас и сама ситна пчелица, у чијој држави влада узоран склад, у којој сештује и признаје само труд, мар, ред и рад. Ну слога и заједничка љубав наших пчелара још ће се сјајније доказати на првом састанку њихову, јер све онамо води тежња за братском слогом и љубављу, за унапређењем заједничких или боље рећи скупних интереса нашега народа. Чујмо, шта вели првак српских пчелара госп. професор Јован Живановић: „Нама Србима и Хрватима треба слоге, треба љубави међусобне. Ми пчелари имамо за углед пчелу. Највећа слога, која се само може замислити и љубав бескрајна влада међу пчелама. Нас пчела опомиње сваки час на љубав и слогу и ми пчелари, ако смо заиста пчелари, треба да сијемо истиниту љубав и слогу у заједницу хрватско-српску и ми смо заиста и кадри, ако смо заиста пчелари, да ударимо здрав темељ истинитој љубави и трајној слози у

заједницу хрватско-српску. А гдје би се ударио најбољи почетак тому темељу, него на првом конгресу хрватских и српских пчелара. Такови конгреси требало би да се одрже сваке године.“ Овакове полетне и племените мисли могу доиста потећи само из срца жаркога родољуба и неуморнога пчелара, који, рећ би, сав вијек свој посвећује народу, настојећи, да умно пчеларење као најидејалнију и најкориснију грану господарске привреде удоми и рашири у народу, за који живе и умире.

Једногласно је мишљење свију пчелара, да је састанак пчелара хрватских и српских врло потребан и користан, јер има премногих питања, у којима би се имали сложити, а да нам пчеларство у домовини узмогне напредовати. Досадањи рад наших пчелара нигда не ће уродити оним плодом, којим би требао, да сви заједнички и у слози раде. Има ту важних начелних питања, која би ваљало повзјуритије ријешити, а та ријешити може само састанак хрватских и српских пчелара, на којем би закључили заједничка начела, по којима да унапредимо пчеларење, те удесили начин, којим би умно пчеларење у народу могли успјешно промицати и раширити. Поздрављајући замисао нашега марнога пчеларскога друштва, да сазове први пчеларски састанак, радујемо се, што ћемо том пригодом на окупу видјети све понајбоље наше пчеларе, а радујемо се тим већма, што ћемо на том састанку оживотвореним видјети сврху нашега листа, који је вазда тежио за тим, да се братска срца Хрвата и Срба сложе, јер нам је свима једна мајка — мајка мила и света. У то име да сте нам здраво, хрватски и српски пчелари, у убавом нашем Вуковару!

Из „Sriemskih Novina“.

Фр. Шт.

Професор Dr. Бихнер и пчела или старопчелари и младопчелари.

Die höchste Poesie im Naturleben liegt
in der Erkenntniss der Wahrheit.

Ове ријечи, које сам метнуо на чело овоме својем чланку, забиљежио сам њекад на страну, да их кадгод

употријебим. Ко их је казао заборавио сам. Али ма био их ко казао, казао је истину. Бихнер је прије двадесет година написао књигу с натписом: *Aus dem Geistesleben der Thiere oder Staaten und Thaten der Kleinen*. У тој књизм говори он о духовној страни и код пчела. Духовни живот у пчела написао је он врло појетично, али у тој појезији нема истине, а горње мото каже нам: *Die höchste Poesie im Naturleben liegt in der Erkenntniss der Wahrheit*. Дакле онда и поезија Бихнерова није од вриједности. Ја сам прије двадесет година са највећим уживањем читао ту књигу Бихнерову и шта више и сâм сам написао чланак „Духовна страна у пчела“, који сам и у своју књигу „Српски Пчелар“ одштампао. Тај сам ја чланак написао по својем, али онда нетачном посматрању пчела. Данас кад сам боље загледао у кошницу, дошао сам до потпунога увјерења да је све оно, што сам написао о духовној страни у пчела, проста појезија која је постала из нетачнога посматрања. Доситије наш каже за пчелу овако: Соломун, цар премудри, премудар јест био, ма мудрост мале пчелице и ситнога мравка није могао поститијати. У том духу од прилике написао је и Бихнер своју књигу, али прави представници природних наука не признају пчели никакве мудрости, јер рад пчелињи није основан на искуству, него све што год пчеле раде, раде по природним законима. Нема дакле смисла икаквога кад Бихнер каже: Њеколико маторих пчела остају у кошници, да поучавају младе пчеле у радовима и не може се никако претпоставити да је пчели урођено, да по ивстику ради поједине радове у кошници. У кошници нема љениваца, јер пчеле имају *свијести* да не раде за другога него да раде за своје опће добро. Па онда вели: „По свима установама изгледа пчелиња држава као монархија са врло демократским институцијама. Ми бисмо је могли назвати комунистичком или социјално демократском монархијом као што је Наполеон III. хтио установити кад је са раденицима кокетирао.“ Из овога се види да Бихнер није сам посматрао пчелу него се ослања на појетичне реченице занесених пчелара за својом пчелом. Прави посматрач пчеле не може никад при-

знати, да пчела ради по свој памети, да пчела стиче искуства, јер он јасно види да друштво пчелиње све што ради, ради вјечито по законима својега живота, којима се ова по природи покорава, иначе се не би могао замислити ред и савршен рад кад знамо да у једној кошници има до 60.000 пчела. Отворимо дакле кошницу, па посматрајмо један оквир са поклопљеним леглом. Из поклопљенога легла изаћи ће пчеле и те ће младе пчеле стајати на том истом оквиру, на којем су се излегле. Матица ће одмах снјети јаја на том оквиру, а младе ће пчеле лежати на јајима. То је њихов први посао. Послије три дана кад се из јаја развију црви, исте ће пчеле хранити те црве и не ће се удаљавати са тога оквира за пет дана док ћелице не буду поклопцима поклопљене, у којима су црви. Те исте младе пчеле од осам дана поклопцима заклапаће сад ћелице у којима су црви. Пчеле дакле које су се излегле на којем сату, на том остају, леже на јајима, која је матица одмах снјела, три дана и пет дана хране црве, заклапају заклопцима црве у ћелицама. Послије осам дана тек разилазе се са својега сата на друго саће, па га чисте и мед, који је даље од легла истоварен, донашају ближе леглу. Те унутрашње послове раде још осам дана, па онда тек почну излијетати напоље и то не излијећу одмах на пашу него њеко вријеме носе воду па тек онда напошљетку сабирају мед и цвјетни прашак. О овоме се може сваки увјерити ако младе пчеле, кад изиду из ћелице, обоји кохенилом. Као што од јајета постаје црв, од црва нимфа, од нимфе пчела, тако се види развитак и у раду пчелињем. Кад пчела изиде из ћелице, онда прво лежи на јајима, па онда храни црв, заклапа ћелице, чисти саће носи мед у близину легла, гради саће, па напошљетку излијеће напоље по воду и на пашу по мед и цвјетни прашак. Пчела не може одмах све послове у кошници и ван кошнице обављати, него се постепено развија у раду и с рада једнога на други прелази. То прелажење с једнога рада на други бива по законима и пчела се томе мора покоравати. Нема ту дакле никакве поуке, да маторе пчеле младе

поучавају, него у кошници бива све по одређеним законима. Магоре су пчеле напољу на паши, а младе раде према развиту својем унутрашње послове. Пчеле дакле не раде по свој памети нити имају свијести о својем раду него оне све, што раде, раде по неодољивом нагову природном и заједницу пчелињу, која се развија и ради по законима природним, испоређивати са уставима људским нема никаквога смисла. Људи по својој памети и по својем уму удружавају се и стварају сами себи законе, па ма да су те законе сами себи одредили, ипак их прекорачују, раде против њих, дижу се појединци и читаве партаје против заједнице друштвене и т. д. Види се дакле да појединци раде по својој вољи и памети, али код пчеле не бива тако. Код пчела нема револуционара, оне се никад не подижу против заједнице своје, нити се могу дизати, јер стоје под законима природним под законима Божјим. Пчела не ради по својој памети нити има свијести о својем раду него ради што мора тако да ради. Пчела сама са себе није ни организам, него је организован удјелине друштва пчелинега. Она сама за себе није ништа. Не може сама за себе ни опстати. Тек у заједници друштвеној заједно са матицом и трутовима сачињава она организам, који може опстојати, развијати се и живјети. Без заједнице једно без другога пропадају, зато са физијолошкога гледишта нити је матица сама за себе, нити пчела, нити трут организми. Тек друштво пчелиње, које се састоји из матице, пчелâ и трутова, легла и саћа, сачињава организам. Рашчланимо то још боље. Шта је матица? Матица је женка, којој су сполни органи развијени, која дакле рађа, множи друштво, а која се не може сама ни хранити. Њу хране пчеле. Пчеле су пак такође женке, а не бесполне као што Бихнер каже, него им нијесу сполни органи развијени, а органи су им развијени за рад. Матица снесе јаје у ћелицу, а даље не зна ни за шта. Даље пчеле леже на јајима, хране црв и одвегују из црва пчелу и трута. Пчела и матица сачињавају савршену женку. Нити је матица савршена женка, нити је пчела савршена женка, јер у матице су развијени

само спољни органи за расилођавање, а у пчеле су опет развијени органи за рад и за храњење. Једно без другог не може опстати, зато свако за себе са физијолошкога гледишта и нијесу организми. Матици је одређено да носи јаја, а пчели да лежи на јајима, да храни црв и матицу и како матица тако и пчеле морају свој посао да раде. Никад се није ни једна пчела побунила да не ће да ради свој посао, него стоји под природним законима, под којима мора оно радити, што јој ти закони налажу. Кад би се пчеле побуниле и дизале против своје заједнице, онда би имало смисла испоређивати пчелиње друштво са људским друштвом као што је то радо чинио Бихнер, али оне све што раде, раде по инстинкту, по унутрашњем напону природном. У пчелињем друштву не влада воља појединаца него природни закон и рад, који је природа одредила. Из свега се види да у кошници владају природни закони и да не влада — као што би хтио Бихнер — матица као краљица друштвена, нити се пчеле држе — као што би хтио Бихнер — онога Оморова начела:

Ὁὐκ ἀρχὸν πολυκρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω!

Није добро многовладаштво, један нек је краљ!

То су све празне ријечи, закони природни само владају у кошници.

Ми нијесмо намјерни да одговоримо на све што је Бихнер написао о духовној страни пчеле, али ћемо само једну тачку додириути и разјаснити, из које ће се видјети да пчела није тако паметна, није тако мудра, није тако филозоф. за каквога ју је начинио Бихнер, него ћемо се увјерити да пчела не ради ништа по својој памети него све што ради, ради по инстинкту, по природним закономима, по недооњивом природном нагону. Бихнер пише овако: У кошници често има шест до осам стотина трутова, који од много веће чести у пчелињој држави сасвијем некорисну улогу имају, јер за оплођење матице довољан би био и један трут. Они не раде ништа нити су кадри државу бранити, јер немају жаоке. Они чине као њеку врсту нашљедних пера (Рајне), који се дају служити и хранити од вриједних радилица, а за

благо отаџбине директ ништа не принашају, који од маја до августа врло пријатан живот проводе у сваком задовољству без сваке бригае и рада. Кад би знали каква их судбина чека послје овога времена, онда би срећа њихова била мање непомућена. Њихов број праву потребу далеко надмаша. Ову *погрјешку* природе знају мудре пчеле да коригују што своју лијепу браћу само толико трпе и хране докле матице не оплоде. Али кад матице оплоде, онда пчеле ту мушку аристокрацију државе потуку на корист државе. Ништа не смије остати, што подјећа на лијеност и перад. О узроку овога мрцварења и клања нема сумње. Вриједне радилице *знају*, да ће трутови, некорисне ждероње бити животу и благу кошнице од штете, зато их потуку држећи се онога: Ко не ради, не треба ни да једе. О кратковиди уме пчелњи! Кад би ти знао да код људи врло често баш они највише и најбоље једу, који најмање или ништа не раде, и ти би можда мудрије чинила!! Да пак мрцварење и клање трутова не бива по инстинкту него из потпуне свијести да се циљ достигне, доказ је што то мрцварење бива потпуније и грозније, ако је матица плоднија. У роју не даду пчеле матици да носи трутовска јаја, јер не ће да граде трутовскога саћа. Тијем што не граде трутовскога саћа дају матици знати да не носи трутовских јаја него само пчелиња, или грађењем само пчелињих ћелица хоће матици да стану на пут да не носи трутовских јаја. Прво ће бити истинитије т. ј. да пчеле дају знати матици грађењем само пчелињих ћелица, да не носи јаја трутовских јер матица може за невољу носити јаја и у ћелице пчелиње.* Види се како пчеле знају са усцјехом у разним приликама све да удесе.“

Свршиће се.

* То није истина. Трутовска ће јаја матица носити у пчелиње ћелице само онда, ако је потрошила сјеме из сјемењаче, иначе не.

Прихрањивање пчела.

Прихрањују се пчеле у прољеће, али то не мора бити од невоље. Могу кошнице да имају своју потребну храну за одржање својега живота, па ипак могу се пчеле у прољеће прихра-

живати и то онда прихрањивање зове се спекулативно. Особито у онијем крајевима, гдје нема у прољеће паше него је паша главна тек у јулију и августу и септембру ту је спекулативно прихрањивање од неисказае користи и у тијем крајевима не би се могло с успјехом ни пчеларити не хранећи своје пчеле спекулативно. Тако је н. п. у Линебиршкој, гдје би пчеле цијела прољећа све до јунија мјесеца тек тавориле, а кад би дошао јулиј и ударила главна паша, онда би се кошнице том пашом нагојиле, али користи не би пчелару никакве донијеле. Не би донијеле зато, јер су кошнице ушле у главну пашу слабе, јер цијела прољећа тек су могле таворити, а ојачати и изројити се нијесу могле. Зато Линебуржани од априла почну спекулативно прихрањивати своје кошнице и они прихрањивањем подигну своја друштва тако да изроје те маторке и ројеви у највећој снази уђу у главну пашу. Ако главна паша буде бујна, онда се Линебуржанима спекулативно прихрањивање не само исплати него и сјајне користи донесе да могу од пчеларства живјети и да им је пчеларство занат. Али како се пчеле у прољеће прихрањују, то мора човек добро знати, јер иначе може грдне штете навјети својему пчелињаку. Ако се рано почне са спекулативним прихрањивањем, може пчелар тијем да све своје кошнице ослаби, јер напољу је још хладно, а кад се спекулативно прихрањује морају пчеле да излијећу напоље по воду па да се од хладноће никад и не поврате. Тек око половине априла кад је нешто отоплило и кад прашеа цвјетнога има, треба и спекулативно прихрањивати. Најбоље је прихрањивати с медом у саћу, кад се на мала парчад исијече и смуља, па тијем свако вече своје пчеле прихрањује. У пчелињацима треба да имају појила с водом, да не морају летјети далеко за воду и по барицама се и потоцима давати.

У крајевима гдје има у рано прољеће паше, ту се не треба нити је потребно спекулативно своје пчеле прихрањивати.

У лето гдје има паше треба своје маторке, а особито ројеве спекулативно прихрањивати, ако би случајно застала паша. Ако удари у то доба рђаво вријеме, ројеви ће сви пропасти, ако их не будеш спекулативно прихрањивао. Па тако и маторке, ако их не будеш хранио, ослабиће и не ће ти донијети никакве користи кад удари паша будући су ослабиле.

Ако је рђава година па су пчеле врло мало нарадиле да немају меда доста за зиму, онда пчеле треба прихрањивати што прије да би могле до зиме и ћелице с медом поклопити, јер ако нијесу ћелице с медом заклоњене, тако ће мед ускиснути и шкодљив бити пчелама. Које су кошнице слабе друштвом, те није вриједно прихрањивати у јесен, него их треба спајати.

Кад се у јесен прихрањује, онда треба прихрањивати у великим порцијама свако вече, да се прихрањивање што прије сврши, и да не бисмо дугим прихрањивањем изазвали матицу

да у доцну јесен носи јаја. А у већим порцијама треба прихрањивати и зато, да би пчела до зиме и ћелице с медом и заклопиле.

Глав. уредник.

Предлог правила за пчеларске састанке (конгресе).*

1. Име.

§. 1. Пчеларски састанак (конгрес) хрватских и српских пчелара у краљевинама Хрватској и Славонији.

2. Сврха.

§. 2. Сврха конгресу је међусобно упознање и зближење хрватских и српских пчелара, вијећање и решавање начелних и иних питања, која засијецају у пчеларство, ширење и унапређивање умнога пчеларења, обдржавање јавних предавања из пчеларства, савјетовање о средствима за боље уновчење пчелињих производа, награђивање и издавање пчеларских предавања и дјела, поднашање предлога и извјештаја пчеларских високој краљ. земаљској влади и другим областима.

3. Састанци.

§. 3. Конгрес хрватских и српских пчелара састаје се сваке године мјесеца српња или коловоза, наизмјенце свагда у другом мјесту ових краљевина. Конгрес одређује мјесто састанку за годину унапред.

4. Чланови конгреса.

§. 4. Члановима конгреса могу бити пчеларска друштва (удружења, задруге), заступљена од својих изасланика, те сви становници краљевина Хрватске и Славоније, који су пчелари, као и сви пријатељи пчеларства, ма сами и не били пчелари.

§. 5. Чланом конгреса постаје, ко уплати сваке године унапред чланарину од двије круне.

5. Правила и дужности чланова.

§. 6. Права: Сваки члан конгреса има право, да присуствује у сједницама конгреса, да ставља предлоге, што засијецају у пчеларство, да држи јавна пчеларска предавања, да тражи савјет и заштиту конгреса у ствари пчеларства, да на оцјену поднесу своја пчеларска књижевна дјела.

§. 7. Дужности: Сваки члан конгреса плаћа чланарину од двије круне унапред за сваку годину и то до конца мјесеца свибња.

§. 8. Говори, расправе и стављање предлога имају се држати у облику и начину, који доликује части овакова угледна тијела.

* Овај предлог правила ће се претресати на конгресу српских и хрватских пчелара у Вуковару 1. (14.) октобра о. г.

6. Управа.

§. 9. Конгрес бира себи предсједника, потпредсједника, тајника, благајника и још три лица, који заједно чине конгресни одбор.

§. 10. Избор одбора бива гласовницама, те се обавља увијек за годину унапред, а избор се обавља послје конгреснога програма.

§. 11. Изабраним се сматра, који је гласовањем добио већину гласова.

§. 12. Предсједником конгреса има бити на измјенце једне године Хрват, друге Србин. Кад је предсједник Хрват, има подпредсједником бити Србин и обротно. Остали чланице могу бити избрани без обзира на народност, али ипак тако, да је у одбору саразмјеран број Хрвата и Срба.

§. 13. Увлачење народноне размирице и препирке у сједнице конгреса не допушта се, те се противи §. 2. ових правила. О предметима такове нарави искључује предсједник сваку расправу.

§. 14. Конгрес сазива предсједник, или подпредсједник уз сунодне тајников, те истому и предсједава. За случај смрти предсједника и његова замјеника, сазива конгрес одбор, те се у том конгресу бира предсједник *ad hoc*. Након извршена програма обавља се избор према §. 10.

§. 15. Тајник води записник у сједницама конгреса и конгреснога одбора, саставља извјештаје и подписује сваки спис конгреса.

§. 16. Благајник води књиге и рачуне конгреса о дохоцима и издацима, и подноси рачунски извјештај конгресу. Он је са предсједником одговоран за имовину конгреса.

§. 17. Мјесто, камо се има конгрес сазвати, одређује сам конгрес сваке године унапред, а за годину унапред бира се и конгресни одбор.

§. 18. Програм за конгрес саставља предсједник или његов замјеник (потпредсједник), споразумно с одбором, те се истому имају доставити евентуални предлози, извјештаји, књижевна дјела и пчеларска предавања барем до конца мјесеца свибња.

§. 19. Приреди ли које пчеларско друштво изложбу, има се конгрес сазвати у оно мјесто, у којем се изложба приређује.

§. 20. По потреби сазива предсједник (подпредсједник) конгресни одбор на посавјетовање и договор, с тога је жељети, да он буде пребивалиштем већином у мјесту предсједникова обитавалишта.

§. 21. Закључци се конгреса и одбора стварају већином гласова присутних чланова, при једнаком броју гласова одлучује глас предсједников.

§. 22. За стварање закључака у конгресу потребна је присутност од једне трећине чланова, у конгресном одбору присутност четворце чланова.

§. 23. Конгрес нема права, да се уплеће у послове пчеларских друштава (задруга) и обратно. У начелним питањима траже пчеларска друштва мишљење конгреса, и ово је одлучно.

§. 24. Новац, који се прикупуља као чланарина, употребљава се за намирне тисканица за конгрес, за награду и тискање ваљаних пчеларских предавања и дјела, за путни трошак члановима, који су вољни држати ваљано пчеларско предавање, али их материјалне прилике пријече да дођу на конгрес.

7. Заглавне установе.

§. 25. Разлаз конгреса бива, када се течајем трију наредних година на позив предсједников не би сакупила једна трећина чланова. (§. 22) или пак, ако то затраже двије трећине чланова.

§. 26. Након разлаза конгреса, који предсједник објави у јавним гласилима и пчеларским листовима, преостала имовина у готову новцу, у пчеларским књижевним дјелима те иним вриједностним предметима, припада у једнаким дијеловима пчеларским друштвима (задругама), која су била члановима конгреса за вријеме разлаза истога.

§. 27. Предсједник или његов замјеник са тајником заступа конгрес према властима и трећим особама, те истима у име конгреса подноси своје мишљење, предлоге и извјештаје у начелним питањима пчеларства.

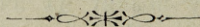
Вуковар, 10. рујна 1901.

Српска пчеларска задруга у Руми.

Одбор „Српске пчеларске задруге у Руми“ држао је дана 6. (19.) септембра о. г. своју прву редовну седницу за годину 1901—1902. на којој су били присутни: Потпредседник *Др. Јован Шевић*, тајник *Марко Шаула*, благајник *Фердинанд Ристер*, одборници: *Ђорђе Коларовић*, *Г. Пушник*, *Т. Округлић* и *И. Маширевић*.

Решено је: Да „Српски Пчелар“ и надаље задрже уредници истога у своје издању, пошто је за ову годину закашњено да га прими „Срп. пч. задруга“. — На пчеларском конгресу у Вуковару заступаће службено „Срп. пч. задругу“ потпредседник са тајником и пет одборника. Да се тајник обрати на поједина друштва и трговине и разбере за цену меда те о томе извести чланове „Срп. пч. задруге“ преко „Српскога Пчелара“ где и пошто могу свој мед уновчити; тако исто позвати чланове „Срп. пч. задруге“ да се јаве истој колико и каквога меда имају на продају и да означе цену.

— „Српска пчеларска задруга“ уписаће се за члана господарске подружнице, и исту ће умолити да се упише за члана „Срп. пч. задруге“. — Известиће се зем. влада о предавањима која су држали г. г. Ив. Маширевић у свима манастирима у Фрушкој Гори а М. Шаула у Руми на своје пчелињаку. — Примљене су са захвалношћу од г. М. Чудомировића његове књижице „О ројидби“ и „Школски пчелкљаци“. — Градитељу дома „Српске пчеларске задруге“ исплатиће се свота коју одреди инжињер према изведеном послу. — Умолиће се трговишно поглаварство да даде направити тротоар од алеја што води према жељезници до улаза у врт дома „Српске пчеларске задруге.“ — Издато је упутство благајнику ради ограде врта, у коју ће сврху набавити шибљика за живу ограду, уједно ће набавити разноврсна дрвета, на која пчеле радо иду и њима украсити врт дома „Срп. пч. задруге.“ — Умолиће се сви пчелари и пријатељи пчеларства да добровољним прилозима помогну „Срп. пч. задруги“ градњу и подизање дома и пчелињака и врта „Срп. пч. задруге.“ — Др. Ј. Шевић досадањи редовни члан I. реда пријављује се за члана оснивача са чланарином од 50 круна. — Школа у Крчедину уписује се за редовнога члана I. ргда. —

Програм пчеларске изложбе и конгреса у Вуковару.

Конгрес пчелара. По једнодушној жељи напредних пчелара, потписано пчеларско друштво позива за дан 14. листопада т. г. у 9 сати прије подне у Вуковар све пчеларе диљем домовине на **први пчеларски састанак**, којем је сврха, да се хрватски и српски пчелари уједине у заједницу, којој ће бити задаћа, да пронађе начин и средства којима би се напредно пчеларство у народу успјешније и брже могло удомити, раширити и унапредити. Програм томе састанку је: 1. Упис чланова. 2. Расправа о правилима за пчеларски конгрес, те одобрење истих. Извјештава г. Јован Живановић. 3. Представка у ствари заштите пчеларства против опорезовања. Извјештава госп. Фр. Стигелмајер. 4. Предлози. 5. Избор председника и конгреснога одбора. 6. Предавања: а) Госп. Ђуро пл. Илић: На који би се начин пчеларство у нашем пuku успјешно промицати могло? б) Госп. Јован Живановић:

О начину мојега пчеларења. с) Госп. Ауг. Матош: Које су запрете, да се пчеларство у опће, а напосе оно са покретним саћем у нас не развија и не шири? Потписано се пчеларско друштво поуздано нада, да ће се овому позиву одазвати што већи број напредних наших хрватских и српских пчелара из свију крајева лијепе нам домовине, јер је сврха састанку заносна и племенита. Пчеларско друштво у Вуковару 15. рујна 1901. Предсједник: Иван Седели. Тајник: Фр. Стигелмајер.

Програм пчеларске изложбе у Вуковару. Дана 13. листопада 1901. године. У 11 сати прије подне састанак посјетника у зборници реалне гимназије. У $1\frac{1}{2}$ 12 сати прије подне свечано отвара изложбу пресвјетли госп. Петар пл. Јурковић, кр. велики жупан жупаније сријемске и града Земуна. Прегледавање изложбе. У 2 сата послје подне састанак оцјенбеног одбора. У 3 сата послје подне предавања: 1. Колико може и треба да је јако пчелиње друштво? (Госп. Иван Маширевић). 2. Темељи Преуссовог начина пчеларења или пчеларење без ројења. (Госп. И. Милош Љубић). 3. О мојим кошницама. (Госп. Мијо пл. Кос). Дана 14. листопада 1901. год. У 9 сати прије подне пчеларски конгрес. Програм види у позиву на пчеларски конгрес. У 2 сата послје подне банкет. Прегледа изложбу школска младеж реалне гимназије, дјечачке, дјевојачке и дворазредне њемачке школе. У 8 сати у вече играња са томболом. Дана 15. листопада 1901. У 9 сати прије подне предавања: 1. Са којом кошницом Берзонком или плетаром да пчелари почетник? (Госп. Ђорђе Коларовић). 2. Како би се подигло рационално пчеларство у домовини. (Госп. М. Вохалски). 3. Корист, коју нам пчеле пружају. (Госп. Еуген Камнар). У 2 сата послје подне прегледа изложбу школска младеж из Н. Вуковара, српске и израелитичке школе. У 4 сата проглашење награђеника и закључак изложбе. — Примедба. Изложба је славному опћинству сва три дана приступна цио дан од 8 сати прије до 5 сати послје подне уз улазину од 40 филира по особи. За банкет и стан нека се сваки изволи унапред јавити потписаному друштву. Школска младеж под водством својих учитеља (учитељица) има улаз бесплатан. У Вуковару 15. рујна 1901. *Пчеларско друштво.*

П о р у к а

„Српске пчеларске задруге у Руми“ својим члановима.

Сваки члан „Српске пчеларске задруге“ који жели добра савета и поуке у пчеларству нека се у сваке доба обрати јасним и разговетним питањима на „Српску пчеларску задругу у Руми“ или на уредништво „Срп. Пчелара“ па ће преко „Српскога Пчелара“ добити увек одговора.

Сваки члан, који има меда на продају нека се обрати на „Српску пчеларску задругу“ и нека јој означи колико и каква меда има на продају и по коју цену, пак ће му задруга посредовати да мед што пре и што боље уновчи; тако исто ко има воска на продају нека се обрати на задругу.

Сваки члан „Српске пчеларске задруге“ треба да своју чланарину задрузи у Руму што пре пошаље, **јер је нова година пчеларсна већ почела првим октобром!**

Сваки члан „Српске пчеларске задруге“ треба да сматра за родољубиву дужност да прикупља нових чланова и упознаје их са сврхом „Српске пчеларске задруге у Руми“.

Ко жели да се прими за повереника „Српске пчеларске задруге“ нека јој се што пре јави.

Чланови оснивачи плаћају једном за свагда 50 Круна; редовни чланови I. реда плаћају годишње 6 Круна, а чланови II. реда плаћају годишње 2 Круне. Чланови оснивачи и редовни I. реда добивају „Српски Пчелар“ бесплатно а чланови II. реда добивају календар или другу коју пчеларску књигу.

Пријатељима „Српске пчеларске задруге у Руми“.*

„Српска пчеларска задруга“ отпочела је ове године на своје земљишту градити себи дом, подизати врт и узоран пчелињак. Без овога свега задруга неби никада могла са правим успехом постизавати своју сврху. У овоме започетом дјелу „Српска пчеларска задруга“ треба пријатеља и добротора, треба дарежљивости њихове и потпоре. Ово скромно друштво, *једино старучно економско друштво наше*, поред толиких разних друштава од мањег значаја, има разлога да се нада да ће прави пријатељи народнога добра и напретка

указати и њему бар онолико љубави, колико је указују појединим друштвима од мањег значаја. Зато се одбор „Српске пчеларске задруге“ обраћа скромном молбом на све пријатеље народнога напретка да помогну и ојачају ову задругу својим добровољним прилозима и уписивањем у чланство исте задруге. Имена добровољних прилагача штампаће се.

У Руми 6. (19.) септембра 1901.

Одбор „Српске пчеларске задруге“.

* Умољавају се сва уредништва наших листова да ову молбу прештампашу и пропрате је како заслужује.

 Чланови „Српске пчеларске задруге“ нека шаљу своју чланарину управо у Руму, само претплатници који може бити нису чланови задруге нека шаљу претплату на уредништво „Срп. Пчелара“ у Карловце.

Ко прими овај први број и не врати га сматра се за претплатника. Рекламе појединих бројева уважиће се само ако стигну најдуже за месец дана после месеца за који се тражи број; иначе сваки број стаје 40 потура. На рекламе, које се не ће уважити не ће се одговарати.

Дужници се опомињу и моле да што пре измире свој дуг, јер ће бити принуђени приморати их да плате дуг.

Претплатници из Србије могу шиљати своју претплату управо у Карловце на међународним упутницама.

Ко жели купити доброга и чистога меда нека се обрати на „Српску пчеларску задругу у Руми“.

Претплата, огласи, рекламације, рукописи и све што се тиче уредништва шаље се уредништву „Српско Пчелара“ у Ср. Карловце“

Претплату за Србију прима Пчеларско-воћарска задруга у Београду.

За огласе и објаве плаћа се 12 Ф. од једног реда ситних слова — Неплаћена се писма не примају. — Рукописи се не враћају.

Власници Јован Живановић и Иван Маширевић.

Штампа Српске Манастирске Штампарије. 1901. — 493.